

ἔπειτα τὰ αἰτία ἐκατέρω αὐτῶν καὶ ποτὰ καὶ βρω-
 τὰ καὶ ἐπιτηδεύματα, τὰ μὲν πρὸς τὸ ὑγιαίνειν φέ-
 ροντα, ἀγαθὰ, τὰ δὲ πρὸς τὸ νοσεῖν, κακὰ. ¶ Οὐκ- 32
 ἔν, ἔφη, καὶ τὸ ὑγιαίνειν καὶ τὸ νοσεῖν, ὅταν μὲν
 ἀγαθῶ τινος αἰτία γίγνηται, ἀγαθὰ ἂν εἴη, ὅταν
 δὲ κακῶ, κακὰ. ¶ Πότε δ' ἂν, ἔφη, τὸ μὲν ὑγιαί-
 νειν κακῶ αἰτίον γένοιτο, τὸ δὲ νοσεῖν, ἀγαθῶ;
 ¶ Ὅταν νῆ Δί, ἔφη, στρατείας τε αἰσχροῦ καὶ ναυ-
 τιλίας βλαβεροῦ καὶ ἄλλων πολλῶν τοιούτων οἱ μὲν
 διὰ ῥώμην μετασχόντες ἀπόλωνται, οἱ δὲ δι' ἀσθέν-
 νειαν ἀπολειφθέντες σωθῶσιν. ¶ Ἀληθῆ λέγεις.
 ἀλλ' ὁρᾷς, ἔφη, ὅτι καὶ τῶν ὠφελίμων οἱ μὲν διὰ
 ῥώμην μετέχουσιν, οἱ δὲ δι' ἀσθένειαν ἀπολείπονται.
 ¶ Ταῦτα ἔν, ἔφη, ποτὲ μὲν ὠφελῆντα, ποτὲ δὲ
 βλάπτοντα, ἔ μᾶλλον ἀγαθὰ ἢ κακὰ ἐστίν. ¶ Οὐ-
 δὲν μὰ Δία φαίνεται κατὰ γε τῶτον τὸν λόγον.
 Ἀλλ' ἢ γε τοι σοφία, ὧ Σώκρατες, ἀναμφισβητή- 33
 τως ἀγαθόν ἐστίν. ποῖον γὰρ ἂν τις πράγμα ἔ
 βέλτιον πράττοι σοφὸς ἢ ἄμαθής; ¶ Τί δέ; τὸν
 Δαίδαλον, ἔφη, ἐκ ἀκήκοας, ὅτι ληφθεὶς ὑπὸ Μίνω
 διὰ τὴν σοφίαν, ἠναγκάζετο ἐκείνῳ δελεῦν, καὶ τῆς
 τε πατρίδος ἅμα καὶ τῆς ἐλευθερίας ἐστερήθη, καὶ
 ἐπιχειρῶν ἀποδιδράσκειν μετὰ τῶ υἱῶ τὸν τε παῖδα
 ἀπώλεσε καὶ αὐτὸς ἐκ ἠδυνήθη σωθῆναι, ἀλλ' ἀπε-
 νεχθεὶς εἰς τῶ βαρβάρους πάλιν ἐκεῖ ἐδέλευε; ¶ Λέ-
 γεται

αὐτὸ τὸ ὑγ. Sic est in Paris. 2.
 Contra Ald. et Steph. pr. αὐτὸν
 ὑγ., MS. I τὸ αὐτὸν ὑγ., et Stob.
 τὸ ὑγ. Sed cum Wellio et Ern.
 recepi Stephani emendationem.
 Nam αὐτὸ requiritur ab opp.
 τοῖς αἰτίοις: nec articulus abesse
 potest.

§. 32. στρατείας] Stob. στρα-
 τίας, male.

σωθῶσιν] Ibid. σώζονται.

ἔ μᾶλλον] Ib. et in Iunt. omit-
 titur ἔ. hinc Brodaeus emendat
 τί μᾶλλον, et Castal. edidit ἔ-
 δὲν μ.

λόγον] Edd. vett., marg. Steph.
 Paris. 2. et MS. Vind. τρόπον,
 sed Stobaeus et Steph. λόγον, quod
 vsitatius esse in tali sententia cen-
 set Ernestus.

§. 33. τί δέ] Stob. τί δα;

τε πατρίδος ἅμα] Ex Stob. re-
 cepi τε, quia Noster τε cum ἅμα
 solet copulare.

εἰς τῶ βαρβάρους] Ad Cocalum
 Siculorum regem. Cf. Hygin. c. 39.
 40. et Ouid. Metam. VIII, 261.

ἐδέλευε] Et si praecedat ἀπώλε-
 σε et ἠδυνήθη: non tamen locum
 habet Ernesti coniectura ἐδέλευσε,
 quia